

ROEST OP WEYMOUTH

DOOR

M. DE KONING

Wij, Nederlandsche boschbouwers, denken al lang niet meer aan den Weymouthden. We hebben hem betreurd en betreuren hem nog om zijn snellen groei, om zijn groote afmetingen, zijn mooie uiterlijk, zijn bodemverbeterend vermogen.

Maar hij wordt onfeilbaar gedood door de roest, ¹⁾ we kunnen er niets tegen doen en hebben alweer plaatsvervangers voor hem gevonden. Maar elke boschbouwer blijft het verdwijnen van dezen boom uit zijn werkkring betreuren.

De Belgische boschbouwers geven het nog niet op. Of dat komt omdat de ziekte in België misschien minder ernstig is dan bij ons of, dat de Weymouth er een veel voorname rol speelt, weet ik niet.

De Belgische Boschraad heeft voorjaar 1925 vergaderd en de Weymouthroest ter sprake gebracht. Na eenige discussie over het nut dat de Weymouth heeft voor den Belgischen boschbouw (hij levert daar n.l. nog veel en goed hout op plaatsen waar van den groven den niets meer te verwachten is) en van de omstandigheden waaronder de roest kan optreden, werden eenstemmig de onderstaande gevolgtrekkingen vastgesteld:

1. De Boschraad is van meening dat de mislukkingen waartoe de aanbouw van den Weymouth hebben geleid, hoe ernstig ze ook zijn, nog niet een algeheel afschaffen rechtvaardigen van deze voor den Belgischen boschbouw zoo nuttige houtsoort.

2. Er schijnt geen houtsoort bekend te zijn, die geschikt is, den Weymouth te vervangen en de bijzondere taak, die hij in België vervult, over te nemen.

3. Teneinde de teelt van den Weymouth in België te doen voortgaan is het van groot gewicht planten te gebruiken uit zaad van gezonde boomen en die in gezonde kweekerijen buiten de besmettingshaarden gelegen, gekweekt zijn en zorgvuldig door plantenziektenkundigen zijn gecontrôleerd. Het zou wenselijk zijn dat deze kweekerijen voldoende planten konden leveren om in de behoeften van den Belgischen boschbouw te voorzien.

¹⁾ *Peridermium Strobi*, die de takken en stammen van den Weymouth aantast en in anderen vorm (*Cronartium ribicola*) op de bladeren van aalbes en sommige andere Ribes-soorten leeft.

4. Het is gewenscht voor te schrijven dat gedurende den winter als voorbehoedmiddel alle zieke exemplaren vooral in de jonge beplantingen worden verwijderd; ook het gebruik van Bordeauxsche pap moet in de kweekerijen worden voorgeschreven.

5. De Boschraad dringt aan op nauwkeurige bestudeering van de vormen en rassen, die er van den Weymouth met zijn uitgestrekt natuurlijk verbreidingsgebied bestaan; vooral moet hierbij gelet worden op de vormen uit streken, die klimatologisch met België overeenkomen.

6. Proefondervindelijk zou moeten worden vastgesteld in hoeverre de verschillende vormen voor de roestziekte vatbaar zijn; alleen zaden van niet of zeer weinig gevoelige vormen zouden mogen worden ingevoerd.

7. Verder vestigt de Boschraad de aandacht op mogelijke ernstige beschadigingen, van *Dioryctria sylvestrella*, die steeds meer op buitenlandsche *Picea*-soorten en op 5-naaldige *Pinus*-soorten schijnt voor te komen en waarvan de schade een ernstig karakter begint aan te nemen.

Het is zeer zeker een bewijs van groote activiteit dat de Belgische Boschraad geen kamp geeft en den Weymouth voor zijn land wil behouden.

Men mag eenigszins sceptisch gestemd zijn ten opzichte van de voorgestelde maatregelen, maar toch kan men zeggen dat hier gedaan wordt wat, menschelijkerwijs gesproken, mogelijk is. Vooral de in 5 en 6 genoemde voorstellen vormen een gezichtspunt dat voor den Weymouth nieuw is, maar dat voor Douglas en groven den reeds lang als noodzakelijk is erkend.

Tenslotte merk ik nog op dat *Dioryctria sylvestrella* Ratz. (= *splendidella* H. Sch.) een motje is, dat ook in ons land voorkomt en als rupsje leeft in dennenkegels en onder de bast van de twijgen. Het is nauw verwant aan *Ephestia elutella* Hb., het bekende motje van onze bewaarplaatsen van dennenzaad, dat ook soms in massa's in hooi leeft. *Dioryctria sylvestrella* werd in 1903 door den Heer SMITS VAN BURGST in grooten getale bij Chaam gevonden.